

РЕШЕНИЕ

№ 5437

гр. София, 14.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 14.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **4336** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка чл. 220, ал. 1 от Закона за митниците.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], [улица], представлявано от управителите В. Н. Н. и К. Д. Т., срещу Решение № РЗМ 5800-161/32-108583 от 09.04.2020 г., издадено от директора на ТД Югозападна към Агенция „Митници“.

В жалбата се сочат аргументи за незаконосъобразност на оспореното решение, поради нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон, както и поради противоречие с целта на закона. Твърди се, че в обжалваното решение е прието, че за определяне на митническата стойност на стоките е неприложим методът на договорената стойност по реда на чл. 70 от Митническия кодекс (МК), независимо от установеното, че липсват несъответствия между данните от търговската фактура и данните, декларирани в МД. Сочи се, че митническите органи не са взели предвид представените писмени доказателства и не са изложени каквито и да било мотиви, а приложението на посочените методи е абсолютно бланкетно. Според жалбоподателя решение по дело С-291/15 на СЕС, на което се е позовал административният орган, е неотнормено към настоящия казус. Посочва се, че не са представени доказателства и не е мотивирано твърдението за „обосновани съмнения“ за отхвърляне на декларираната митническа стойност, както и че не са налице данни, от които може да се направи обоснован извод, че следва да се

възприеме определената от митническите органи митническа стойност, а определянето ѝ по реда на чл. 74, пар. 3 от МК е незаконосъобразно. Оспорено е твърдението на митническите органи, че стойността на стоките не може да се определи въз основа на пар. 2 от чл. 74 от МКС, поради липсата на данни за установяване на стойността, тъй като именно в обжалвания акт е изложен анализ в табличен вид на цените на същите стоки, внасяни в РБ от други вносители, които са по-ниски от декларираната от жалбоподателя и от рисковия праг, определен от митническите органи. В допълнение се сочи, че са представени копия от предходни фактури от 2019 г. за продажба на същата стока, както и други документи, които не са взети предвид от проверяващия орган. Същевременно, според жалбоподателя, не са изложени мотиви с каква стойност е сравнена декларираната и реално платена цена на внесената стока, нито въз основа на какви критерии е извършено сравнението. Изложени са доводи за неправилно приложение на чл. 74, § 3 от МК, като се посочва, че от съдържащите се в решението в табличен вид данни, се установява, че декларираната стойност е по-висока от б от посочените вноса. В хода на устните състезания по делото процесуалният представител на дружеството – адв. Г., моли съда да отмени оспореното решение по изложените в жалбата съображения и да присъди направените в съдебното производство разноски.

Ответникът – директор на Териториална дирекция Югозападна при АМ, чрез процесуалния представител юрк. К., изразява становище за неоснователност на жалбата и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Подробни аргументи излага в представени по делото на 24.09.2020 г. писмени бележки.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 17.03.2020 г. [фирма], чрез представител „П.-експрес“, е декларирало с митническа декларация /МД/ MRN № 20BG005808030023R4/17.03.2020 г. внос на стоки от Турция, с режим „допускане за свободно обръщение“, като под стока № 9 са декларирани „домашни пантофи с горна част от текстил и долна част от гума – 14 000 чифта“. Към митническата декларация са предоставени два броя търговски фактури за придобиване на стоките № АКВ2020000000011/13.03.2020 г. и № АКВ2020000000011-А/13.03.2020 г., опаковъчен лист и транзитна декларация Т1.

Във връзка с възникнали съмнения по отношение на декларираната митническа стойност на внасяните стоки от митническите органи, с писмо рег. № 32-85995/17.03.2020 г. е изискано от [фирма] да учреди обезпечение в размер 5016 лв. за целите на даване на разрешение за вдигане на стоките. На същата дата дружеството е представило изисканото обезпечение и е дадено разрешение за вдигане на стоките.

С писмо рег. № 32-86001/17.03.2020 г. на МБ С.-Изток жалбоподателят е информиран, че се стартира процедура по чл. 140, пар. 1 от Регламент за изпълнение ЕС № 2447/2015 г., като му е изискана допълнителна информация във връзка с декларираната в МД стока под № 9, в отговор на което са представени писмени обяснения и копия от фактури от последващи продажби на стоките.

Извършена е проверка на стоките, за което е съставен протокол № 20BG9910M012798/18.03.2020 г., като са взети мостри за определяне на коректното тарифно класиране и митническата стойност. Митническите органи са установили, че няма несъответствие между данните от търговските фактури и декларираните данни в

митническата декларация. Посочено е още, че направените от [фирма] допълнителни разходи за транспортиране на стоките с условие на доставка FCA са също коректно деклариранни.

С писмо с рег. № 32-90199/20.03.2020 г. е изискана допълнителна информация и справки от жалбоподателя, свързани със счетоводната отчетност на дружеството, удостоверяващи счетоводното отразяване на търговските фактури за придобиване на стоките, извършените допълнителни разходи за услуги, разплащателните операции и формирането на покупна себестойност на стоките, предмет на внос. Изискани са и документи, удостоверяващи формирането на продажната цена на стоките, както и търговски фактури за реализация на идентични и/или аналогични на декларираните с МД стоки. В отговор от [фирма] са представени писмени обяснения, според които за формиране на покупна себестойност се използва счетоводна сметка 304 „Стоки“, в която се натрупват направените разходи за придобиване на стоките, разходите за транспортни услуги и разпределения размер на митото. Приложени са следните доказателства: фактура от 13.03.2020 г., издадена от А. К. Г. VE, нотификация за извършено плащане, фактура № [ЕГН]/20.03.2020 г., отразяваща последващата реализация на стоките, заедно с платежно нареждане за получено плащане. Предсатвени са и 5 бр. фактури, за предходни доставки на същата стока от 2019 г.

От нотификация от 23.03.2020 г. се установява, че е извършено плащане от жалбоподателя към А. К. Г. VE на стойност 7 570,00 Е., с основание фактура № АКВ2020000000011/13.03.2020 г.

Видно от фактура за продажба № [ЕГН]/20.03.2020 г., издадена от [фирма] на [фирма], на обща стойност 19 950 лева, единичната цена на брой домашни чехли е 1,167 лв. и 1,208 лв. без ДДС за един чифт.

За резултатите от извършената проверка на декларираната митническа стойност с МД MRN № 20BG005808030023R4/17.03.2020 г. е съставен Доклад № 32-96545/27.03.2020 г. от инспектори в отдел МД, според който декларираните кодове по Т. отговарят на описанието на стоката в митническата декларация. Посочено е, че е извършен сравнителен анализ между декларираната митническа стойност за единица тегло, усреднената справедлива цена, наличните данни от Система за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи (MIS-I.) и предполагаемата рискова стойност. Сравнителният анализ по данни на MIS-I. показал, че за периода 17.12.2019 г. – 17.03.2020 г. средно претеглената митническа стойност за единица нето тегло е 3,44 лв., но след въвеждане на допълнителни критерии „домашни пантофи с горна част от текстил и долна част от гума“ не са открити записи със същото описание на стоката. В табличен вид са посочени данни от митнически декларации на други вносители на пантофи, след което е формиран извод, че се установява наличие и на по-високи стойности, но на съществено по-малко количество в нето тегло и брой чифтове.

Въз основа на извършената проверка е изготвено становище № 32-98911/30.03.2020 г. от началник отдел „Митническа дейност“, в което е посочено, че в разглеждания случай, независимо от представените документи и извършените проверки, са налице необичайно ниски цени за стока № 9 от процесната МД, което представлява достатъчно основание за отхвърляне на декларираната митническа стойност по реда на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. (Митнически кодекс), без да бъде оспорвана автентичността на представените документите, в резултат на което за тези стоки следва да се определи нова митническа стойност по един от вторичните методи.

Изложени са мотиви за невъзможност да бъде определена митническата стойност на стоките чрез използване на методите, регламентирани в чл. 74, § 2, букви от а) до г) от МК - липсва изчерпателно описание на артикулите и съставът на материала; липсва информация за остойностяване на изделията; липсват данни за единична цена, на която тези стоки се продават на митническата територия на Съюза; липсват данни за разходите и стойността на материалите, разходите за производство и обичайната печалба. Поради невъзможност митническата стойност да се определи по реда на чл. 74, § 2, букви от а) до г) от МК митническият служител е приел, че приложение следва да намери разпоредбата на чл. 74, § 3 от МК, като е предложил да бъде определена нова митническа стойност на стока № 9 в размер на 1,20 лв. на чифт.

С писмо № 32-101629/02.04.2020 г. по описа на ТД Югозападна, управителят на [фирма] е уведомен, че започва производство по издаване на решение във връзка съсъществен внос с МД № 20BG005808030023R4/17.03.2020 г., като е посочено, че към настоящия момент не са представени достатъчно документи, доказващи декларираната митническа стойност на стоките. Предоставена е възможност на дружеството да изрази становище.

На 03.04.2020 г. управителят на [фирма] е заявил, че е запознат със започването на административно производство по издаване на решение във вр. с МД MRN № 20BG005808030023R4/17.03.2020 г., като при оформяне на стоката е представил всички доказателства по сделката, с които разполага и няма да изразява допълнително становище.

Издадено е обжалваното в настоящото производство Решение № РЗМ 5800-161/32-108583/ 09.04.2020 г. от директора на ТД Югозападна към Агенция „Митници“, с което на основание чл. 77, параграф 1, буква „а“ и параграф 2 във връзка с чл.74, параграф 3 от МК, чл. 54 и чл. 56 от ЗДДС, за [фирма] е установено задължение в размер на 1 368,41 лв., представляващо разликата между реални платения и подлежащия на плащане ДДС, заедно с дължимата лихва върху главницата за ДДС, считано от 17.03.2020 г., до датата на уведомяване с решението. Актът е връчен на [фирма] на 21.04.2020 г.

В оспорения акт е посочено, че от резултатите на извършената проверка, обективирани в Доклад № 32-96545/27.03.2020 г., се установява, че декларираните от жалбоподателя цени в МД са с повече от 50% по-ниски от среднотатичестическите. Административният орган се е позовал на решение по дело С-291/15 на СЕС, като е изложил мотиви, че в случаите, когато бъде установено, че декларираната митническа стойност е по-ниска с повече от 50% от справедливата цена, то разликата в цените може да се приеме за достатъчна, за да обоснове съмненията на митническите органи при отхвърляне на декларираната митническа стойност. Въз основа на това е формиран извод, че е налице достатъчно основание за отхвърляне на декларираната по реда на чл. 70 от МК митническата стойност, без да бъде оспорвана автентичността на предоставените от жалбоподателя документи. Изложени са доводи, че е невъзможно митническата стойност да се определи по реда на чл. 74, § 2, букви от а) до г) от МК, поради което следва са се приложи разпоредбата на чл. 74, § 3 от МК. Посочено е, че е извършен сравнителен анализ между декларираната в МД митническа стойност за единица тегло, усреднената справедлива цена (F. P.), генерирана от „THESEUS“ на J. R. CENTRE към Европейската комисия, наличните данни от Системата за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи (МИС-I.) и рисковата стойност, като проверяващият

екип е приел, че рисковият праг представлява 50% от F. P.. Посочено е, че декларираната от икономическия оператор митническа стойност за единица тегло е 3,76 лв./кг., а F. P. е 6,48 евро или 12,67 лева за килограм нето тегло, предвид което а R. T. V. е 3,24 евро или 6,34 лева за килограм нето тегло. След извършен сравнителен анализ по данни от МИС- I. е установено, че за периода 17.12.2019 г. – 17.03.2020 г. средно претеглената митническа стойност (А.) за единица нето тегло по тарифния номер е 3,44 лв./кг. След въвеждане на допълнителни критерии не са открити записи със същото описание на стоката, поради което проверяващият екип е разширил периода на сравнителния анализ от 17.03.2019 г. до 17.03.2020 г. В табличен вид са посочени митническите стойности на кг. нето на сходни стоки - пантофи, внесени от други дружества. Въз основа на тези данни решаващият орган е приел, че декларираната митническа стойност от дружеството на стоката за единица тегло е по-ниска от R. T. V., като от извършения анализ от МИС- I. е установено наличието и на по-високи стойности, но на съществено по-малко количество в нето тегло и брой чифтове. Предвид изложеното на основание чл. 77, параграф 1, буква „а“ и параграф 2 във връзка с чл.74, параграф 3 от МК, чл. 54 и чл. 56 от ЗДДС, за [фирма] е установено задължение в размер на 1 368,41 лв., предсатвляващо разликата между реално платения и подлежащ на плащане ДДС.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Видно от представената от ответника разписка оспореното решение е връчено на жалбоподателя на 21.04.2020 г. – в периода на обявеното с решение на Народното събрание от 13 март 2020г. извънредно положение, удължено до 13 май 2020г. с Решение за удължаване срока на обявеното извънредно положение (обн. ДВ бр.33 от 07.04.2020г.). Съгласно чл.4, ал.1, т.1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание на 12 март 2020г., удължават се с един месец от отмяната на извънредното положение сроковете, определени в закон, извън тези по чл. 3, които изтичат по време на извънредното положение и са свързани с упражняване на права или изпълнение на задължения на частноправни субекти. Поради това следва да се приеме, че жалбата от 07.05.2020г. е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК вр. чл. 220 ЗМ, от лице с правен интерес, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган и в изискуемата от закона форма, но при допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон.

Спорът между страните по делото касае реда за определяне на митническата стойност по митническа декларация с MRN № 20BG005808030023R4/17.03.2020 г., на стока под № 9, в частност обосновали ли са митническите органи наличието на основателни съмнения за отхвърляне на декларираната митническа стойност от жалбоподателя и законосъобразно ли са приложили реда по чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за определяне на митническата стойност по процесния внос.

Съгласно чл. 70, §1 и § 2 от МК митническата стойност на стоките е договорната им стойност, т. е. действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или

която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

Съгласно чл. 140, § 1 и § 2 от Регламента за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година, когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в член 70, параграф 1 от Кодекса, те могат да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако съмненията им не отпаднат, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса.

Според правилото на чл. 74 § 1 от МК, когато митническата стойност не може да се определи съгласно чл. 70, тя се определя като се прилагат последователно букви от а) до г) от § 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Съгласно чл. 74 § 3 МК, когато митническата стойност не може да се определи по § 2, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите на общите разпоредби на: Споразумението за прилагане на чл. VII от Общото споразумение за митата и търговията; чл. VII от Общото споразумение за митата и търговията и Глава 3 от Дял II на МКС.

В разглеждания случай митническият орган е формирал извод, че декларираните от жалбоподателя цени в МД, относно стока № 9, са с повече от 50% по-ниски от среднестатистическите, поради което е приел наличие на обосновано съмнение за отхвърляне на декларираната митническа стойност. Въз основа на това е приел, че митническата стойност не може да бъде определена по реда на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., а приложение следва да намери редът по чл. 74 от същия Регламент (Митнически кодекс), чрез т. нар. вторични методи, като се прилагат последователно, докато се стигне до първата от посочените хипотези, по която може да се определи митническата стойност.

В оспореното решение не са изложени конкретни и ясни фактически установявания и мотиви, въз основа на които е прието, че декларираната от жалбоподателя митническа стойност на процесните стоки е с повече от 50% по-ниска от среднестатистическите цени. Както в обжалвания акт, така и в приложените към него документи, изготвени в хода на административното производство, липсва посочване на среднестатистическите цени на конкретни стоки, с които е сравнена декларираната цена на стока № 9 от МД. Поради това органът не е обосновал и доказал наличието на обосновано съмнение за отхвърляне на декларираната митническа стойност, респ. че е налице основание за прилагане на вторичните методи по чл. 74 от МК за определяне на различна от декларираната митническа стойност.

Съгласно т. 38 от Решение от 16 юни 2016 година по дело C-291/15, на което се е позовал и ответния орган, СЕС е приел, че „...що се отнася по-специално до основателността на разглежданите съмнения, следва да се отбележи, че видно от представената на Съда преписка, в главното производство съответният митнически орган е приел декларираната договорна стойност на внесените стоки за изключително ниска в сравнение със

средностатистическата стойност при вноса на сравними стоки. В настоящия случай изглежда, както подчертава Европейската комисия, че по отношение на някои от стоките — предмет на главното производство, декларираната цена е по-ниска от средностатистическата с повече от 50 %“. Следователно на първо място от митническите органи следва да бъде определена средностатистическа стойност при вноса на сравними стоки. На второ място, за да бъде обосновано основателно съмнение относно декларираната стойност, следва да бъде извършена конкретна съпоставка на тази стойност с установената средностатистическа стойност на стоки от вида на процесните. Необходимо е извършване на конкретен анализ на вида, количеството и качеството на сравняваните стоки, условията и разходите по доставките, както и да се обсъдят начините на плащане. В разглеждания случай такъв анализ изобщо не е направен от митническите органи, както и не е определена средностатистическата стойност на сравними стоки, спрямо която декларираната от [фирма] е приета за по-ниска с повече от 50%. Поради това настоящият съдебен състав приема, че в случая митническите органи не са обосновали съмнението си за отхвърляне на декларираната митническа стойност, респ. не са доказали, че е налице основание за прилагане на вторичните методи по чл. 74 от Митническия кодекс, вместо приложението на чл. 70 от същия кодекс.

На следващо място, като е изложил мотиви, че митническата стойност не може да бъде определена по реда на чл. 74, § 2, букви от а) до г) от МК, решаващият орган е приел, че следва да се приложи разпоредбата на чл. 74, § 3 от МК. Съгласно чл. 144 от Регламента за изпълнение при определяне на митническата стойност по член 74, параграф 3 от Кодекса може да се използва разумна гъвкавост при прилагането на методите, предвидени в член 70 и член 74, параграф 2 от Кодекса. Така определената стойност се основава във възможно най-голяма степен на определените преди това митнически стойности.

След като е пристъпил към определяне на митническа стойност по реда на чл. 74, § 3 от МК, чрез т. нар. резервен метод, решаващият орган изрично е посочил, че според данни, извлечени от МИС- I., за периода 17.12.2019 г. – 17.03.2020 г. средно претеглената митническа стойност за единица нето тегло по тарифния номер е 3,44 лв./кг, при декларирана от икономическия оператор стойност за единица нето тегло от 3,76 лв./кг. Независимо от това, без да са посочени конкретни критерии за извършване на справка, в решението в табличен вид са посочени данни от МИС- I. за разширен период - 17.03.2019 г. – 17.03.2020 г., въз основа на които митническият орган е приел, че декларираната митническа стойност от жалбоподателя е по-ниска от R. T. V.. Така формираният извод обаче е немотивиран и необоснован, с оглед пълната липса на анализ на данните, извлечени от МИС- I. за периода 17.03.2019 г. – 17.03.2020 г. Посочени са стойности на различни по състав и материали пантофи, декларирани за внос през посочения период, без да са анализирани конкретния вид, количеството и качеството на стоките, респ. не е обсъдено до колко същите са сравними с внесените от [фирма] стоки. Същевременно, видно е от изложените данни, че митническата стойност на кг. нето, декларирана с 6 от описаните 8 митнически декларации, е по-ниска от

декларината от жалбоподателя, което изцяло противоречи на изводите на ответника. В тази връзка следва да се посочи, че при прилагане на методите за определяне на митническа стойност, различна от декларираната, митническите органи следва да положат необходимата грижа, за да установят справедливата стойност на внасяните стоки и ясно да мотивират начина, реда и критериите, по които са я определили. В процесния случай задължението за мотивираност на решението на митническите органи да определят по-висока от договорната и действително платена цена на процесните стоки не е изпълнено от митническите органи.

По гореизложените съображения съдът приема, че обжалваното решение е издадено в нарушение на административнопроизводствените правила и в противрочие с приложимите материалноправни норми, поради което подлежи на отмяна.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноските, направени по делото, в размер на 50 /петдесет/ лева - платена държавна такса.

Воден от горното, Административен съд София- град, I отделение, 3-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], Решение № РЗМ 5800-161/32-108583 от 09.04.2020 г., издадено от директора на ТД Югозападна при Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], разноски по делото в размер на 50 /петдесет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: